

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 478/2019-68

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. novembra 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľky obchodnej spoločnosti Muránska pila, s. r. o., Muráň 49, IČO 317 04 867, zastúpenej spoločnosťou Advocatus KG, s. r. o., Galandova 7, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka Mgr. Katarína Galbičková, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20, čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj namietaného porušenia čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 24 Cb 74/2012 z 18. novembra 2014, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob 64/2015 z 23. februára 2016, bližšie neoznačeným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 19. septembra 2017 a rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cob 57/2017 (bez označenia dátumu jeho prijatia) a sp. zn. 5 Obdo 86/2018 (bez označenia dátumu jeho prijatia) a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť Muránskej píly, s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok náležitostí ustanovených zákonom.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia sťažovateľky

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 25. augusta 2019 elektronicky a 26. augusta 2019 osobne doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti Muránska pila, s. r. o., Muráň 49, IČO 317 04 867 (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20, čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ústavy rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 24 Cb 74/2012 z 18. novembra 2014, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Cob 64/2015 z 23. februára 2016, bližšie neoznačeným rozhodnutím krajského súdu z 19. septembra 2017 a rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Cob 57/2017 (bez označenia dátumu jeho prijatia) a sp. zn. 5 Obdo 86/2018 (bez označenia dátumu jeho prijatia).

2. Vec sťažovateľky bola v súlade s čl. X bodom 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“) prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a pridelená 17. októbra 2019 sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi a v zmysle čl. II bodov 3 a 5 rozvrhu práce bola predbežne prejednaná v prvom senáte ústavného súdu v zložení Jana Baricová (predsedníčka senátu) a sudcovia Rastislav Kaššák a Miloš Maďar.

3. Sťažovateľka pred ústavným súdom namieta, že v ňou označených (a neoznačených) konaniach, v ktorých boli prijaté ňou napádané rozhodnutia, došlo k viacerým pochybeniam všeobecných súdov, a to v dôsledku straty dokumentácie, zatajenia dokumentácie, nevyžiadania si dokumentácie, zákazu predloženia dokumentácie, odmietnutia zohľadniť čestné vyhlásenia, rozhodovania v rozpore s vykonanými dôkazmi a neakceptovania „*rokovacieho konania bez zverejnenia*“.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: „1) Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 66 (správne má byť čl. 46, pozn.) a čl. 48 Ústavy SR bolo porušené:

a) Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., zo dňa 18.11.2014, sp. značka: 24Cb/74/2012,

b) Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 23.2.2016, sp. značka: 2Cob/64/2015,

c) Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spis. značka: 2Cob/57/2017,

d) Rozhodnutím Krajského súdu Bratislava, zo dňa 19.9.2017,

e) Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spis. značka: 5Obdo/86/2018,

2) Základné právo sťažovateľa podľa čl. 20 Ústavy SR, vlastnícke právo všetkých má rovnaký zákonný obsah a ochranu bolo porušené:

a) Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., zo dňa 18.11.2014, sp. značka: 24Cb/74/2012,

b) Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 23.2.2016, sp. značka: 2Cob/64/2015,

c) Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spis. značka: 2Cob/57/2017,

d) Rozhodnutím Krajského súdu Bratislava, zo dňa 19.9.2017,

e) Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spis. značka: 5Obdo/86/2018,

3) Základné právo sťažovateľa na ochranu pred ujmom na právach podľa čl. 12 Ústavy SR bolo porušené:

a) Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., zo dňa 18.11.2014, sp. značka: 24Cb/74/2012,

b) Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 23.2.2016, sp. značka: 2Cob/64/2015,

c) Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spis. značka: 2Cob/57/2017,

d) Rozhodnutím Krajského súdu Bratislava, zo dňa 19.9.2017,

e) Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spis. značka: 5Obdo/86/2018,

4) Zrušuje sa:

a) *Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., zo dňa 18.11.2014, sp. značka: 24Cb/74/2012,*

b) *Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 23.2.2016, sp. značka: 2Cob/64/2015,*

c) *Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spis. značka: 2Cob/57/2017,*

d) *Rozhodnutím Krajského súdu Bratislava, zo dňa 19.9.2017,*

e) *Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spis. značka: 5Obdo/86/2018, a vec sa vracia prvostupňovému súdu na prejednanie a rozhodnutie.*

5) *Sťažovateľovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania, ktoré vyčísli v zákonom stanovenej lehote.*

6) *Sťažovateľovi sa priznáva peňažná náhrada za prietahy v konaní (...)*“

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

9. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 123 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody.

11. Podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

12. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

13. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

14. Sťažovateľka pred ústavným súdom namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20, čl. 46 a čl. 48 ústavy, ako aj porušenie čl. 12 ústavy napadnutými rozhodnutiami.

15. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľky pôsobí ako celok zmätočne, a to napriek tomu, že sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpená.

16. Sťažovateľka v rámci svojej argumentácie odkazuje na rôzne dôkazy (napr. „Príručku“, „zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku“, „dodatok č. 2“, rôzne listy, podania a žiadosti), pričom žiaden z nich ústavnému súdu nepredložila.

17. V prvom rade a predovšetkým však sťažovateľka ústavnému súdu vôbec nepredložila kópie ňou napádaných rozhodnutí (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a niektoré z nich neúplne označila [§ 123 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde].

18. Ústavný súd stabilne judikuje, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podaní sťažovateľov nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom advokátom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010).

19. Pokiaľ ide o porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažovateľka toto právo v petite svojej ústavnej sťažnosti vôbec neoznačila (porovnaj I. ÚS 354/2018), ale sa iba domáha priznania finančného zadosťučinenia za jeho porušenie. Sťažovateľka taktiež neoznačila ani konkrétne konanie, v ktorom k porušeniu tohto základného práva malo dôjsť (porovnaj II. ÚS 157/2018). Navyše, vo vzťahu k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov chýba ústavnej sťažnosti sťažovateľky akékoľvek odôvodnenie, a to vo vzťahu k vzniku samotných prietáhov [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde] a aj k výške požadovaného finančného zadosťučinenia (§ 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

20. V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľka sú zastúpení advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (II. ÚS 117/05, IV. ÚS 124/08). Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

21. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť v predloženej podobe vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, že nie je možné preskúmať ani len splnenie procesných podmienok konania pred ústavným súdom. Z tohto dôvodu ústavný súd ani nevyzýval sťažovateľku na odmietnutie nedostatkov návrhu (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

22. Vzhľadom na uvedené nedostatky ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ako návrh, ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom (podobne pozri III. ÚS 649/2014, III. ÚS 655/2017, II. ÚS 167/2018, III. ÚS 99/2018).

23. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2019

Jana Baricová
predsedníčka senátu